

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΘΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ
SIVE
G N O M I C I
POETAE GRAECI

**AD OPTIMORUM EXEMPLARIUM
FIDEM EMENDAVIT**

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK.

**EDITIO NOVA CORRECTA NOTISQUE
ET INDICIBUS AUCTA.**

LIPSIAE,

SUMTIBUS GERN. FLEISCHERI JUN.

1817.

THE C. P. RAILWAY

1900

THE C. P. RAILWAY

GENERAL

GENERAL

AD

GENERAL

LECTORI

S. D.

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK

REGIAS INSCRIPTIONUM

ET HUMANIORUM LITERARUM ACADEMIAS

S O C I U S .

Quum a me Sophoclem iamdudum exspectes, miraberis, Lector amice, nec forte moderate feres, libellum tibi obtrudi, qui nihil habet cum illo commune. Sic iam questi sunt ex amicis etiam meis nonnulli, quum necopinantibus illis, longeque alias res meditari me putantibus, prodierunt cura mea aliquantulum expoliti Argonauticorum Poëta, et facetissimus veteris commediae scriptor. Bono animo es: explebitur cum Deo exspectatio desiderii tui. Praelum tandem subiit Princeps Tragorum: excusa iam sunt Scholia omnia, quorum de edendi ratione non ita pridem

a *

sententiae suaे participes fecit literatos omnes in Eruditorum Diario Vir morum probitate, integritate vitae, doctrinae elegantia apud bonos omnes maxime commendatus, et supra im̄purissimorum scurrum columnas et conyicia immensum quantum evectus. Perductae sunt item ad finem quatuor Tragoediae; quinta operas exerceat. Incepit opus, quantum perme licebit, non intermitetur; nec tamen ita properabitur, ut festinationis olim poenitendum mihi sit, neu si quid mihi interea diversum arriserit, animo ut non geram morem. Datan fidem praestitum me sporo; sed videto: in diem certam non promisi; nec a Sophodis studiosis pignora pelliciendo, argento quemquam circumduxii, quod faciunt hodie nebulones quidam perditissimi, ita ut integrum unih semper futurum sit, ut legitima exceptione:

Iam vero, quaenam fuerit in vobendo hoc libello ratio consilii mei, paucis docendus es. Poëtarum, quos Gnomicos vocant, editionem accuratam et venustam nullam videram. Veteris sapientiae, Graecaeque elegantiae studiosis gratum me facturum quid putavi, si eis Enchiridion

hoc altidius politusque ornatum teaderem: Theognidem, qui agmen hic dicit; primus in lucem edidit Aldus Manutius; cuius liber istar est veteris apographi, quo Apse natus est. Codicis illius vitium, at in principem editionem; sic ex ea in eeteras omnes permanavit, quod quale sit, cuivis hanc novam cum aliis conseruent statim in oculos incurret. Nempe Theognidis poësis quae superest, non est continuum opus; sed ex fragmentis constat e variis illius hominis elegiis aut poëmatibus excerptis.*) Illam ad quatuor codices Bibliothecæ Regiae contuli; quorum in tribus sententiae fere ad eundem modum distinctæ sunt, quo in hoc libello. Singulae vel in capite habent literam maiusculam miniatam; vel litera illa carent, Vacuo reflecto spatio, ubi peritioris calligraphi manu

[*) Valkenarii ad Euripi. Phoeniss. p. 164, b. Theognidis reliquias dicit male consarcinatas. Idem ad Xenophont. Memorab. p. 259, sq. Ern.: „Videntur, quae nobis supersunt, Theognidea ex variis Elegiis compilata.“ Quid quod pro Anthologia e variorum poëmatibus decerpta habuit Heynius ad Homer. Il. T. VII. p. 720. „Quæ habemus [Theognidea], inquit, sarrago sunt ex pluribus ac diversis poëtis, quæ tamen ad Cynnum scripta sunt, pro antiquioribus haberri possunt.“]

pingenda erat. Praeterea qui primus far-
raginem illam coagmentavit, Theognideis
versus plurimos immiscuit aliorum aucto-
rum, Tyrtaei, Mimnermi, et maxime So-
lonis. Poterant quidem illi inter Theo-
gnideos relinquи, si Theognis seorsim et
sine ullo comitatu excuderetur; sed quum
adiunctos habeat illos ipsos scriptores,
quorum possessionem invaserat, interdicto
adversus eum agi, tum aequitatis, tum
concinnitatis ratio postulabat; qua de re
in notis dixi.

Insunt huic editioni omnia, quae con-
tinet pars altera editionis Poëtarum mi-
norum Graecorum Radulphi Wintertonii,
Cantabrigiae excusae anno MDCLXXVII.
praeter Orphei, vel nescio cuius id no-
men mentiti, fragmenta tria, quae in Or-
phicorum editione Gesneriana legi satius
visum est, ideoque removenda duxi. Sed
horum in locum Cleanthis pulcherrimum
Hymnum suffeci; insuperque Hesiodi Poë-
ma ηθικὸν, si quod aliud, huic collectioni
addidi. Pseudo-Phocylidis carmen ex iis-
dem Regiis codicibus emendavi, qui Theo-
gnidem continent; quorum unus Hesiodum

etiam habet. Alia quaecunque omnia Stobaei Florilegium servavit, ad scriptum codicem Bibliothecae Regiae collata, longe emendatius quam antea in hoc libello exhibentur. Solonis inter veteres Sapientes praestantissimi non pauca solum fragmenta, sed quaecunque ad nostram aetatem per venerunt et conquiri potuerunt, *) secundis curis limatiiora in hanc collectionem intuli. In Comieorum vero sententiis fragmenta aliquot, quorum partem tantum Winternoni editio exhibet, integra dedi, ex aucto-ribus qui ea servarunt.

Latinam versionem plerisque horum carminum adiungi solitam, ut tironibus damnosam, doctoribus inutilem, consulto omisi. Ne tamen hic libellus omni utilitatis aut voluptatis fructu careret, quem capere possent qui literis graecis haud fuerunt imbuti, sententias et fragmenta ab Hugone Grotio, aliisque summis viris eleganti carmine latino redditia singulis graecis subieci. Notas addidi breves, criticas fere et graecae lectionis constitutionem spectan-

[*) De Solonis reliquiis nonnulla habet Valckenarius ad Herodot. p. 434.]

tes.^{*)} Ad Anthologiam sententiarum parallelarum, et graecis, latinisque Poëtis facere perfacile fuisset; sed inutili molle librum onerare molui. Stobaeum adeant et flori degia iatnorum Poëtarum, si qdi, quod dicit versis modis res eadem possit enuntiarum, perpendere amant. Pauca sunt haec, quibus te volebam, Lectori amice; nec te diutius demorabor. Erueret hac nostra Opella, quae si tibi tuisque cta, ut fore confido, erit accepta et utilis, et opium mihi tranquillum et diuturnum precare, quod nutriali rei libentius impendam, quam ut bonarum literarum studiis commodem.

Dabam Argentorati 13. Martii 1784.

[*) Hae notae in Argentoratensi editione, ut in omnibus Brunckianis, textu poëtarum sequentes posteriorem libri partem copificant: cuius ordinis rationem reddit ipse Brunckius in praelatione ad Comitatum paulo post initium. Nis commodoris usus gratia singulis versibus, quod quaeque pertidetur, substravimus: id quod lectores meminisse oportet, sicubi in textu editum viderint, quod in notis, scriptis, et videtur, post textum iam typis expressum, certe aliquanto post excusis Argentorati retractatus.]

G N O M I C I

P O E T A E G R A E C I.

A

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΚΑΛΛΙΝΟΥ ΕΦΕΣΙΟΥ.

Μέγροις τεῦ κατάκεισθε; οὐτ' ἄλκιμον δέετε θυμόν,
ώ νεοι; οὐδὲ αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας,
ώδε λίχνη μεθύντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
· ηδαῖ· ἀτὰρ πόλεμος γαλαν ἄπασαν ἔχει.

5 καὶ τις ἀποθνήσκων ὑστεράτ' ἀκοντισάτω.
τιμῆν τε γάρ ἔστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ, μάχεσθαι
γῆς πέρι, καὶ παιδῶν, κουριδίης τ' ἀλόχου,
δυσμενέσιν· Θάνατος δὲ τότε ἔσσεται, ὅππότε κεν δῆ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ· ἀλλά τις ἵθυς ἵτω
10 ο ἔγχος ἀνασχόμενος, καὶ ύπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἥτορ
· ἔλας, τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.

Fragmentum e CALLINI Elegia servavit Stobaeus
Tit. LI. De Callino, Elegiacorum poëtarum antiquissimo,
quaedam lectu digna sunt in Actis Academiae Parisien-
sis T. VII. p. 364. [Conf. liber bonaे frugis, Io. Valent.
Franckii Callinus sive quaestioнis de origine carminis
elegiaci tractatio critica. Acced. Tyrtaei reliquiae cum
preoemio et critica annotatione. Alton. et Lips. 1816.
8.] Tertius hexameter in Stobaei codd. omissus et: eius
in locum Camerarię versum hunc suffecit:

εὐ νῦ τις ἀσπίδα θίσθω ἐν ἀντιβίοις πολεμίζων.
quem recepit et in versione expressit Grotius. BRUNCK.

8. Θάνατος δὲ τότε ἔσσεται, ὅππότε κεν δῆ. Sic bene
Stobaei liber scriptus. Grotius edidit δέ ποτε ἔσσεται,
ὅππότερον δῆ. BRUNCK.

οὐ γάρ κας θάνατόν γε φυγεῖν είμαρμένον ξοτίν
ἀνδρό, οὐδὲ ἦν προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.
πολλάκι δηϊότητα φυγὴν καὶ δοῦπον ἀκόντων

15 ἔρχεται, ἐν δὲ οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου.
ἄλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπιης δήμῳ φίλος, οὐδὲ ποθεινός
τὸν δὲ ὄλιγος στενάχει καὶ μέγας, ἦν τι πάθη.
λαῷ γάρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
θυήσκοντος· ζώων δὲ, ἄξιος ημιθέων.

20 ὥσπερ γάρ μιν πύργον ἐν ὄφθαλμοῖσιν ὀρῶσι.
ἔρδει γάρ πολλῶν ἄξιος μοῦνος ἐών.

17. ἦν τι πάθη, si in pugna ceciderit. De hoc euphemismo vide quae notavimus ad Comici Concion. 1105.
Idem in Pace 169.

οἵς ἦν τι πεσὼν
ἐνθένθε πάθω, τοῦ μοῦ θανάτου
πέντε τάλαιθη πόλις ή Χίων
ὑφῆσσε.

Quandoque additur κακὸν, ut in Euripidis Androm. 89.
ἄλλ' εἰμι, ἐπει τοι γ' οὐ πειρβλεπτός βίος
δούλης γυναικός, ἦν τι καὶ πάθω κακόν.

Quos versus protuli, ut levem maculam e priori senario abstergerem. Male editum est ἐπείτος κοντά —. BRUNCK.
Falli Brunckium, docuit Porsonus ad Euripid. Med. p. 448. ed. Lips. alter. Xenophon de Rep. Athen. prope fin. ἐπει τοι καὶ οὐτις ἔχει. Morus: „L. ἐπειτούε, siquidem. καὶ non habet locum.“ Erravit yit egregius. Longinus sect. XXIII. extr. ἐπει τοι τὸ πανταχοῦ κιδωνας ἔξη-
φθαλ λιαν οօριστικόν. Scribendum esse ἐπει τοι καὶ τὸ
πανταχοῦ —, non dubitabis, si contuleris diversitatem
scripturae e Codd. enotatam in edit. WEISK. p. 591.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

GALLINI EPHESII.

ELEGIA

INTERPRETE HUGONE GROTI.

Quonam hic usque tepor, Iuvenes, quando ignea
vobis

vis animi? Non vos Amphiperictyonum
tam segnes censura movet? vos alta putatis
otia, quum tellus undique marte fremat.

Iam quicunque vir est, scutum ferat obvius hosti,
et iaculum vibret vel moriente manu.

Gloria namque ingens adoriri cominus hostem
pro grege natorum coniugeque et patria.

Fortibus et pavidis condieto tempore mortem

Parca feret. Rectum quilibet interea
protendat gladium, clypeo generosa recondens
pectoris, dum primo sanguine pugna calet.

A fato nulli mortis fit gratia, non si
auctores generis sit numerare Deos.

Saepe aliquem elapsum circumstridentia tela,
in lare privato mors inopina rapit:
mors vilis populo, et nullum meritura favorem:

Fortem plebs celebrat, grataque nobilitas,
sive cadens populi gemitus expressit amantis,

seu vivens auget semideum numeros,
vertitque in se oculos ceu celso vertice turris:
quippe unus multos laudibus exsuperans.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX POETARUM

QUORUM CARMINA AUT FRAGMENTA HOC
SYNTAGMATE CONTINENTUR.

Numeri paginas indicant.

A.

- Alexis. 255.
Amphis. 256.
Anaxandrides. 256.
Antiphanes. 257.
Apollodorus. 259.

- Menecrates. 194.
Metrodorus. 196.
Mimnermus. 99.
Monosticha. 300.

N.

- Naumachius. 176.
Nicostratus. 275.

P.

- Panyasis. 186.
Pherecrates. 275.
Philemon. 267.
Philippides. 276.
Philippus. 275.
Phocylides. 125.
Phocylides. Pseudonymous. 152.
Posidippus. 195. 278.
Pythagoras. 145.

R.

- Rhianus. 188.

S.

- Simonides. 328.
Solon. 104.
Sotades. 276.

T.

- Theognis. 3.
Timocles. 279.
Tyrtaeus. 89.

G.

- Gnomae. 300.

H.

- Hesiodus. 212.
Hipparchus. 274.

L.

- Linus. 184.

M.

- Menander. 261.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΙΓΝΙΚΟΥ

ΣΩΑΤΑΝΟΥ ΤΕΧΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΦΑΝΙΑ
ΙΝ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΣ Η ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

INDEX IN NOTAS.

Επιστολαὶ περὶ την οἰκουμένην.

Επιστολαὶ περὶ την οἰκουμένην.
Επιστολαὶ περὶ την οἰκουμένην.
Επιστολαὶ περὶ την οἰκουμένην.
Επιστολαὶ περὶ την οἰκουμένην.

A.

- ἀδής. 25.
ἀβρογαιτήτες. 152.
αγανόφρων απεραενultimā productā. 158. [Cyclicus poëta apud Scholiast. ad Euripid.Orest. 392. Barn. χρονεῖν, φύλλοιν αγανόφρων κορδοναν. Clarissimus Matthiae edidit simplici ν, ἀγανόσιν.]
ἀγνιλομῆτρος, ἀγκυλόμητρος. 214.
ἀγνοια et ἄνοια confusa. 226.
ἀγνίναι cum digamma. 251.
ἀδεικτός. 165.
ἀδηνεῖη. 131.
ἀδηνής. 131.
Adiectivum a substantivo structurā disparatum. 250.
αειδεῖν. De futuro h. v. 3.
Aeschines orator. 156.
ἀθανασία. De quantitatē h. v. 278. ἀθανασία et εὐθανασία confusa. 278.
ἀθάνατος. De quantitate h. v. 278.
αι infinitivorum elisum. 241.
αι et ε confusa. 42.
ἀπέγραποι versus. 71. 231.
ἀκονής. 239.
Alcathous. 54.
ἀλεινός, calidus. 158.
ἀλεινός, vitandus, barbatrum. 158. [Libri Barrocciani Scriptura expressa est ex Hesiodi carmine extr. Conf. Callimach. H. in Cerer. 25.]
Alexis. v. infra s. v. οὐλές.
ἄλλος ἄλλως etc. 14. 198.
ἀλφοστήρ, ἀλφοστής. 216.
ἀμάν, ἀμάσθια. 229.
ἀμάξα, ἀμάξα. 50.
ἀμετρί, ἀμετρως. 164.
αυγήτωρ. 129.
ἀμρί et οὐνεκεν posita, εἰ παραλλήλου. 169. sq.
ἀυφω indeclinabile. 159.
ἄν pro ἄν positum corripiatur an producatur 91. Conf. not. ad p. 269.
ἀναγκαῖος. 25.
ἀνακλήτωρ. 273.
ἀναλίσκων. De augmento h. v. 274.

Anapaestus in pari sede
versuum iambicorum.
131. *[Innotescit de constructione]*
ἀνάσχετος 11. *[Innotescit de*
ἀνδάνεται. *De constructione*
ho. v. 5. *[Innotescit de*
ἀνήρ. *De quantitate pa-*
nultimae 306. *[Innotescit de*
ἀνοια et ἄγνοια confusa. 526.
ἀνοχετος 11. *[Innotescit de*
ἀντιτυπεῖν ἀνέμοις. 162.
Aoristus sententiam indi-
cans generalem. 227. Aor-
istus medir passivā si-
gnificatione. 166. [Add.
Leonid. Tar. LXII. 2.
Etiam in Callimachi H. in
Apoll. init. εὐτύπως vide-
tur positum p̄tō εὐτύπη.]
ἀπάλαμπος, ἀπάλαμπος. 24.
215. *[Innotescit de*
ἀπάληρος 129. *[Innotescit de*
Apollonius Rhodius. 169. sq.
ἀπονήτεσθαι. 66.
Ἀριστόφοντης. 215.
Aristophanes. 148.
ἀρμενεναι. 215.
ἄρθρος et ἀγορον confusa.
76. *[Innotescit de*
ἄρθρον κόρος. 168.
Artichitus a substantivo se-
unetis interserto proponi-
mine. 56.
ἀρχη καὶ τελετη καὶ μετ-
ον. 5.
ἄρτος synizesim passum.
153. *[Innotescit de*
Attractio. 255. [Attud at-
tractibnis genus tetigi in
not. ap. Epistol. Pythagor.
p. 360. Orell.]
ἀτύχοιδι. 170. *[Innotescit de*
ἀπόθι. 214. *[Innotescit de*
ἀβοτη. 129. *[Innotescit de*
ἀδτη. 244. *[Innotescit de*
ἀντομητωρ. 129. [Prorsus
gemittam est φρενδοτετέρῳ

Callimachi H. in Ceder.
99.] *[Innotescit de*
αὐτος. ὧντος. 27. 47. 62.
αὐτοῦ de persona secunda.
305. 327. *[Innotescit de*

τοῦ de substantia secunda.
311. 312. 313. 314. 315. 316.
τοῦ τοῦ de substantia secunda.
317. 318. 319. 320. 321. 322.
B.

βαθυκήτης. 14.
βαίνειν de coitu. 16.
βασιλῆς. 224.
Βίβλων. 239.
βλάπτειν i. q. οτερον. 94.
βοή. οὖσα ἀπὸ βοῆς ἔνεσα.
170.
βοῦρος priori producta. 71.
Βύζαντος. 239.

F.

γαλῆ 259.

Z.

Dativi pluralia vocalia qua-
tenus elidatur. 5.
δὲ in apodosi. 226.
δεκτίειν. 163.
δενώς. 9. sq. *[Innotescit de*
δεκτολόγη. 4. 244. *[Innotescit de*
Demonax. v. infra s. v.
ὑπόθεσος.
Demosthenes. 155. 171.
δενάγειν 77. *[Innotescit de*
δεδάος et πάθη ανατο. 155.
δηλόρροη barbarum. 179.
διαχρίται. 116. *[Innotescit de*
διάκτορος. 215. *[Innotescit de*
διοιητρῷ. 129. *[Innotescit de*
δίος. 225. *[Innotescit de*
δίκη. 9. [Aeschylus Pro-
meth. 935. Br. οὖσα τὸ τ'
ἀρχεῖν καὶ τὸ δουλεῖειν

ἀγα. Chōeph. 774. Sch.
alt. ἔγεις τοι τῶν λαλεγμέ-
νων θίγα;]
δηρόπιθης. 9.
δολομῆτης, δολόμητης. 214.
δοραὶ αἰγῶν. 7.
δύλιος an i. q. δύλιος. 41.
Dualis pro plurali usurpa-
tus. 220. Dualis aoristo-
rum persona III. in — or.
221.
δύο, δύω. 325.
δυσαιγ. 259.
δύσομαι. De quantitate h.
v. 56.
δύω. v. s. v. δύο.
δυρεῖν. 216. [Activum iam
usurpavit Homerus, si
fides libello de Homericā
poēsi, quem alii tri-
bunt Plutarcho, alii
Dionysio Halicarnassen-
si, p. XL. extr. Barnes.]

E.

Ἐαρ synizesin patitur. 235.
Ἐαροῦ de persona secundā.
305. 327.
Ἐβδομάς eliciendum e prae-
gresso ἐπτά. 110.
εἰ cum coniunctivo. 94. 106.
εἴδος cum infinitivo. 156.
[Cum Euripideis compa-
randa Homerica Odys.
XXIV. 576. sqq. ubi par-
ticulae optandi ai γέ
eadē ratione regunt in-
finitivū iunctū nominati-
nativo participii.]
εἰδίζειν. 145.
εἶναι τόπον, εἰ τόπον. 94.
εἶναι. Coniunctivus εἴω,
εἴη, εἴη. 172. 238. εἴμεν.
18. Ellipsis coniunctivi. 22.
Ellipsis imperativi. 157.

[v. Schol. ad Pindari Ol.
XIV. 21. — Num forte
haec ellipsis etiam ibi ob-
tinet, ubi infinitivus cum
accusativo ἐπταυματικός
aut εὐτελός positus est?] —
εἴναι an in scena locum
habuerit. 308.
εἴσ i. q. μόνος. 157.
εἴς et εἰ confusa. 274.
εἴσαειρεθαι i. q. προσφέρε-
θαι. 65.
εἴσω et εἴνη confusa. 7.
εἴς et εἰς confusa. 274.
εἴς et εἰ confusa. 25. [Mo-
nui de hac confusione in
Melet., p. 69. Satis fre-
quentem esse, docent no-
tae Uptoni ad Dionys. Hal.
de compos. verb. p. 162.
Lips., Weiskii ad Lon-
gin. p. 571., Schneideri
ad Aristotel. H. A. T. III.
p. 250. T. IV. p. 154. et
ad Xenophont. Opusc.
Polit. p. 56., Schleusneri
Cur. noviss. in Phot. col.
326., Astii ad Theophr.
Char. p. 95.]
ἐπτράπελος. 25. [V. ποτ. ad
Pindari Pyth. IV. 186. ubi
unice verum puto ἐπτρά-
πελον.]
Ellipsis. verbi finiti e se-
quente oratione subau-
diendi. 228. verbi cognati.
10. sq. 14. verbi rarior.
42. totius sententiae. 240.
[Conf. v. 607. Nisi forte
h. l. plene interpungen-
dum post λέμον, versus
que 605. et 606. iungendi
praecedentibus. Quod si
probas, versus 603. et
604. pro parenthesi sunt
habendi.]
εὐθέως, εὐθεων. 167.

ἔνδοθεν, ἔνδοθι. 236. 239.
sq. 245.

ἔνεκα, οὐνέκα. Graeci his particulis licenter usi.
270. [Etiam in ὁδῷ οὐνέκα
puto duas particulas idem
significantes ἐξ παραλλή-
λου positas esse. Qua-
propter nōlīm cum Lo-
beckio scribere ὄθονέκα:
quam scripturam tetigi
in not. ad Sophocl. Aiac.
T. I. p. 229. Ex uno So-
phocle (Aiac. l. c.) ὁδῷ
οὐνέκα habet H. Stephanus Thes. T. I. c. 1204.
H. Poterat citare etiam
ex eiusd. Oed. Col. 855.
Item ex Aeschylo, qui
Proth. 330. ζηλός ὁ, ὁδῷ
οὐνέκα ἐπτὸς αἰτίας μρεῖ.
ubi quae continuo se-
quentur, πάντον μετα-
σχὼν καὶ τετολμητῶς ἐμοί,
dignam animadversione
structurām habent: nam
vis praepositionis μετὰ
pertinet etiam ad sequens
participium τετολμητῶς.
Non infrequens hoc
idioma est in verbis cum
praepositione ὁδῷ com-
positis: aliquanto rarius
in verbis compositis cum
aliis praepositionibus. De
illis notavi nonnulla in
Indice ad Gregor. Cor.
p. 1032. quibus hic ac-
cedant sequentia. Euripi-
des Iphig. T. 668. καὶ
μωσαγῆναι καὶ πτερωθῆ-
ναι δίμος. Etymolog. M.
col. 745. in. συμβασινεται
καὶ ὀξύεται τοῖς ἀρσενι-
ζοῖς. ad quem locum Syl-
burgius p. 44. b.: „sen-
sus est, συμβασινεται καὶ

συμβασινεται, praepositio-
ne in utroque commate
subaudita.“ Verborum
cum ἐξ compositorum
hoc reperi exemplum.
Homerus Odyss. XXI.
56. ὅσσα τοι ἐπτέπονται καὶ
ἐδηδοται ἐν μεγέθουσιν. h.
e. ἐπτέπονται καὶ ἐξεδή-
δοται.]

ἐντοπεύσαι. 31.

ἐντείνειν, ἐντείνειν. 18.

ἐγκάτεις. 147. 155.

ἴην et εἰσοι confusa. 7.

ἐπαυτεῖν. De forma futuri
h. v. 10. 64. [Utramque
formam frequentatam
fuisse, dōcent verbalia
ἀινητός et αἰνητός: quo-
rum posterius Lexicogra-
phi parum curarunt. Pin-
darus Nem. VIII. 66. αἰ-
νεῖν αἰνητά.]

ἐπαμήσασθαι γῆν. 34.

ἐπει cum coniunctivo. 99.

ἐπει οὐ non semper coa-
lescuti pér synizesin. 241.

ἐπει τοι καὶ. 83. [Plato

T. XI. p. 19. Bip. ἐπει

τοιγε καὶ ὥρθως ἀρτὸς ὁ

Θεὸς εἰπε. Bekkerus de-
dit ἐπει τοι καὶ — II, 5.

p. 424.]

ἐπι. ἐφ' ὦ γε, ἐφ' φτε. 264.

ἐπι et περι confusa. 179.

Epigramma Megaris reper-
tum. 54.

ἐπιδεῖν. 164.

ἐπιπάγκυ vox non Graeca.

224.

ἐπιπειθεῖσ. 136.

ἐπιφέρειν. 171..

ἐρατός passim corruptum.
90.

ἐργάζεσθαι. ἐργάσαι; ἐργά-
σαι. 214.

ἐρχος ὁδοντων. 210.

A a

Ἐρμεῖας, *Ἐρμεῖης*. 215.
ἔστε et *ἔστε* confusa. 31. [v.
 not. ad Dionys. Halic.
 de comp. verb. p. 308.]
ἔτερος. τούτερον etc. 135.
ἔτος an digamma habuerit.
 219.
ἐν et *ἐν* confusa. v. *ἐν*.
εἰπῆς. 239.
εὐθαρασία. 278. sq. εὐθαρ-
 ασία et άθαρσία confusa.
 278.
εὐθὺν, *εὐθύνε*. 154.
Euripides. 5. 7. 88. 156.
 168.
ἔστε et *ἔστε* confusa. v.
ἔστε.
Euteenius. 226.
εὐτράπελος. 25.
ἔφεσσονθαι γαῖαν. 34.
ἔφικτεισθαι. 245.
ἔχων pro ὄν. 136.

Z.

Zεργεῖη primā productā.
 71.

H.

η correptum. 152.
ηβιών. 60. 243.
ῆθεα. 222. [Illic cur τε
 omitti oporteat, causa
 non alia videtur haben-
 da esse quam digamma.
 V. Heynius ad Hom.
 Il. T. VII. p. 754. qui
 „In Hesiodo“ inquit
 „aliquot locis est emen-
 dandum“. Quod si ve-
 rum est, v. 121. corri-
 gas: ἀνθεύποις κατὰ ῆθεα.
 Vid. Hom. Odyss. XIV.
 411. Et conf. not. ad
 p. 236. et 245.]

Herodotus. 33.
Hesiodus. 134. 241. v. su-
 pra s. v. *Ellipsis*. item s.
 v. ῆθεα. item infra s. v.
μεμνημένος.

Hesychius. 12. 25. 131. 179.

Θ.

θαλία. 159.
Theognis. v. infra s. v. με-
 λεδῶναι.
Theognidis patria. 54.
θηροφόρη. 4.
Θηγοκειν. τεθνάραι. 15. [τε-
 θνάραι, mediā productā,
 legitur in Aeschyl. Agam.
 547. Schütz.]
θνητός, mortuus. 164.
Thucydides. 17.

I.

ε dativi elisum. 110.
Iamblichus. 163.
ἴκελος. 225.
 Infinitivorum futuri tem-
 poris usus Graecae lin-
 guae proprius. 16. sq.
 [Xenophon Anab. II. 4.
 19. οὐκ οὐκ ἀκόλουθα εἴη
 τὸ ἐπιθέσθαι καὶ λύσαι
 τὴν γέφυραν. Schneide-
 rds: „Ita margo Steph.
 cum libro Brodaci habet
 pro vulgato τὸ τε ἐπι-
 θήσεσθαι καὶ τὸ λύσειν.“
 Vulgatum hoc me qui-
 dem non offendit. —
 Schol. ad Pind. Nem. VII.
 141. δύνασαι — απαλλά-
 γειν.]
ἴρηξ. 221.
ἴσημη cum digamma. 215.
 248.

τοσ, *τοσ*. 50. *τας et ολος* κωλύειν i. q. κολάζειν.
confusa. 226.
τοσ, pariter. 20.

171.

K.

Caesurae vis ad producen-
dum. 27.
παθητέοθαι. 233.
κατ γέρ postpositum. 49.
κατ ει ως confusa. 39.
κατρός. ἀετ τι κανόν etc. 279.
κακέοχος. 326.
Callimachus, v. supra s. v.
Abitina.
καλός. De quantitate h. v. 311.
κατατίθεται, κατατίθεοθαι.
32.
κατοπάζειν. 226.
μεκοροσάμενος. 213.
κενθμαι. 21. sq.
κεῦδος. 21.
κεφαλῆφι, κεφαλῆφι. 237.
Κηφινθος. 60.
κήρυξ, κήρυξ. 215. sq.
κιχάνω. De quantitate h.
v. 137.
κλητήρ. 273. sq.
Coronae convivales. 66.
κώδος ἄρογν. 168.
Corporis humani dissectio.
160.
κοῦδα. 180. [Callimach. H.
in Dian. v. 72.]
κύλος, η. 179.
κρίσισιν, κρίσισιν. 46.
κτάσθαι passivā significa-
tione. 145. sq.
κυδός. 223.
κυδός. 225.
κύλει subaudiendum. 38.
[Num in Alexidis fragm. I.
v. 5. scribendum τας
ἀφάτους κίνομεν?]
Cyrta. v. infra s. v. μελ-
δῶναι.

A.

λανθάνειν. λελησμένος, λε-
λαμένος. 187. [Epicam
formam Panyasidi dudum
reddiderant H. Stephanus
et Wintertonus, quos
secutus est Gaisfordus.]
λείπειν. De aoristo I. h.
v. 148.
Λ βύν ἀετ τι κανόν etc.
279.
Liquidae pronuntiando ge-
minantur. 134.
λιτορογύς. 129.
Longinus. 88.
Lycurgus orator. 89.
λυμαίνεοθαι. De constru-
ctione h. v. 318.
λωβᾶν. 155.

M.

Magnetismus animalis. 108.
μάκαρε. 169.
μεγαλήτης. 14.
Megara. 54.
μεθίναι, μεθίεοθαι. 94.
μελεδῶναι, μελεδῶνες. 215.
[Etiam in Theognid. v. 863.
malim μελεδῶναι. item in
fragmento Cypriorum,
quod Bekkerus ad illum
versum citavit.]
μελετᾶν. τυνα. 126. [V.
Schol. ad Pindari Ol. VI.
61. et XIV. 26. Nem.
VI. 91. et VIII. 32. Isthm.
V. 36.]
μεμνημένος. Usus huius
participii, eiusque abso-
lute positi, solennis est

A a 2

in formulis imperandi.
V. Hesiod. 592. (ubi prae-
stat quod al. habent, ὡρα
ἔργα.) 584. 656. 673. Plene
idem 273. sq. ἀλλὰ σύ γ'
ἡμετέροις μεμνημένοις αὐτὸν
ἔργη τῆς ἔργας εἰν.
Abun-
danter Aeschylus Choëph.
676. sq. Schütz. alt. πρὸς
τοὺς τεκόντας πανδίκους
μεμνημένος τεθρεωτόν ορέ-
στην εἰπεῖ μηδαμοῦς λέθη.
Hinc quoque usum iam
in Homericā poēsi repe-
rias. v. Il. V. 263. XIX.
153.
μεταδιδόγαι. 62.
μετέχειν. 62.
μέτρον. κατὰ μέτρον. 154.
μῆνι velans cum imperativo
aoristi. 155. [Aeschylus
Prom. 52. Br. μῆνε σοι
μελησάω.] cum coniunctivo
praesentiō. 156. 158.
cum futuro. 318. [Ae-
schylus S. c. Th. 252.
Br. μῆνεν τῶνδ' ἐρεῖς.]
μητρομήτρων. 129.
μητροπάτην. 129.
μικρὸς et ὄλυγος confusa. 316.
Mimnermus. 90.
μοῖραν absolute usurpatum.
154.
μόνος i. q. εἰς. 212. μόνος
[τῶν], οὐα etc. 203.

N.

ν̄ paragogicum. 5. 9. 19.
21. 66. 107.
ναις. νέα monosyllabum.
248.
νεόργανη. 187.
Neutra adiectivorum. 19.
59. 48. 59.
νήφοιν, νήφον. 47.
Nominativus cum infinitivo

loco imperativi posito. 58.
169. [Aeschyl. Prom. 711.
sq. οἵ μὴ πελάζειν, αλλὰ
αλιστόντος πόδας χρήματον
οὐχίασιν ἐκπεριηγη χθό-
να. Vid. Hesiod. Op. 742.
746. Naumach. 32. et
sic saepissime. Alibi accu-
satius ponitur, v. c.
Hesiod. Op. 751.] Nō-
minativus cum infinitivo
loco optativi posito. 156.
[Usus illius infinitivorum
quam dedi explicationem
in notis ad L. Bos. Ellips.
p. 620., eam explodit Her-
mannus in commentatio-
ne de ellipsi et pleona-
smo in Gr. l. p. 131. sq.
Sed in illa disputatione
viro egregio, ut sumus
homines, humani quid
accidisse, facile suspicar-
beris, si contuleris quae,
cum meis illis amicissi-
me conspirantia, adno-
tavit ad Viger. p. 733.
sq. ed. I. p. 745. ed. II.
Add. I. I. H. Nastii li-
bell. Ueber Homers Spra-
che p. 25. Conf. tamen
quae notavi supra s. v.
ειναι.]

νόμος, cantilena, fabula. 25.
νύμφη. 180. [Callimach. H.
in Del. 215.]
νώνυμος, νάνυμος. 219.

Ξ.

ξενοδόχος, ξενοδόχος, ξενο-
δόχος. 318. sq.
Xenophon. 17. 88. 155. V.
etiam supra s. v. Infini-
tivorum etc.

O.

ο, η, τό. Usus articuli inse-
solens. 48.

οδε, ο δε. 222. 224. 225.
237. 245. 247.

οθ' οὐτεκα. v. supra s.
ένεκα.

οἰζρός. 131.

αῖνος etc. cum digamma.
241.

οῖος et ιοῖος confusa. 226.
ὁλίγος et μικρός confusa. 316.

Homerus. 99. 241.

όμως. 8. una cum. 22.

Oxytonorum apostrophum
passorum recta tonesis.
72.

οπάζειν. 226.

Oppianus. 195.

Optativi usus in interrogative-
tionibus sine ἀν. 195. cum
ἀν. ibid.

օργη et ὄρμη confusa. 19.
225.

ὄρμη et ὄργη confusa. 19.
225.

ὄρνις. De quantitate h. v.
162.

օρφνη, ὁρφνή. 70. [Schol.
ad Pindari Ol. I. 115.

"Οφρνή, ἡ νῦξ, βαριτόνως.
օρφνή ὡς νῦξ, ἀττὶ τοῦ
σκοτειγῆ, ἐπιθετικῶς, ὁξύ-
νεται.]

ὅς, ubi exspectes εἰ τις. 186.
[Cum Platonis loco compa-
para hunc Xenophontis
Oecon. IV. 19. Εγώ δὲ
καὶ τοῦτο γίγνομαι μέγα
τεκμήριον ἀρχοντος ἀρτῆς
εἶναι, φ' ἀν τούτες ἔπον-
ται, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς
παραμένειν ἐθίλωσιν.]

ὅσος. ὅσα etc. relatum ad
τα etc. 192. sq. [Hesio-
dus Fragm. p. 445. Lqesn.

ὅσσοις ἔσαι μύρημες —
τοὺς ἄρδας ποίησε. In
notissimo Sardanapali
epigrammate alii habent
ταῦτ' ἔχοι, ὅσσα ἔργαγον —;
alii, τοσσοῖς ἔχω, ὅσσα
ἔργαγον —.]

ὅτε c. coniunct. 99.

οὐδέμιᾳ, οὐδεμίῃ. 8.

οὐτεκα. v. supra s. ένεκα.

οὗτοι καὶ ταῦτα, καὶ ταῦτα
μέντοι. 272. sq.

οὐχ saepe oblitteratum. 307.

οὐρί priori producit. 71.

οὐρα. 76. 65.

II.

περι καιρον et πάρα κατόρ.

316.

παρατρίζειν. 33.

παριδεῖν et περιδεῖν confusa. 328.

pariter. 22.

παριώμιος, πάρμονος. 18.

Participia ubi naturam in-
duerunt nominum, in-
clinationis modum mu-
tant. 47.

πάνουθαι. 15.

πασχειν. ἢν τι πάθω etc. 88.

πατρομητῷ. 129.

πατροπάτοιο. 129.

περιεῖξεν. 327.

πενδυν. 327.

περιδομης. 45.

περιδεῖν et παριδεῖν confusa.
318.

περιτοίκειν. 132.

Pindarus. v. supra s. v.
ἐπιτράπελος.

ποτός. 24.

Πλάση. 148. 169. 186.

πλέον. τι πλέον et το πλέον
confusa. 125.

Πλεονασμι. 27. sq. 172.

πλοκαμῆς. 171.

ποικιλομήτης, ποικιλόμητις. 214.
ποικίλος. 45.
πολιγηθής. 240.
πυλωγρονιος. 191.
πὸν. πολλάκι πον, *αὐτὸν πον.* 177.
Praepositionum usus in eodem loco variatus ad idem significandum. 203.
προμήτωρ. 129.
προπατωρ. 129.
Pronominum formae plenae et encliticae. 3. *Pronominis relativi syntaxis idiomatica.* 64. sq.
πρὸς τοὺς εἶχει. 91.
πρῶτος καὶ τελευταῖος καὶ μέσος; etc. 3.
πυκᾶζειν. *πυκάσας, πυκάσας.* 237.
πῦλος passim latet corruptum. 163.

P.

φαῦλος. 4.
φίππειν, φίππειν. 15.

Z.

Ζαλαμιναρέτης, Ζαλαμινός. φρ. 113.
αὐγῆς, αὐγῆς. 324.
Σικελίκος et Σικελός confusa. 55.
Simonides. v. infra s. v. *τι.*
σινέρα. 7.
Σίουφος. De quantitate h. v. 40.
σκαπτέειν δικελλή etc. 165. sq.
σκιώφος priori productā. 71. 187.
Socrates an aliquid scripsit. 277.

Socratus scriptor Eryxiae. 273.
Socratus scriptor de lege. 273.
Sophocles. g. 170. [Posteriorem Sophoclis locum quod negavi mutandum esse, nolim ita intelligi, ac si etiam forma scripturæ antiquæ mihi probetur. Scilicet scribendum *σοφοκλεῖα*, quemadmodum scribimus *τούτην*.]

Sotades. 277. sq.

Sotadicum metrum. 277.
απ. Ante has litteras an brevis corripi possit. 131.

σποδίος. 131.

Strabo. 90.

Suidas. v. infra s. v. *ὑπέρθεος.*

T.

ταμεῖον, ταμιῖον. 324.
τάπης. De quantitate h. v. 76.

τάρα. 15.

τὲ non praeponitur vocabulo ad quod refertur. 73. [Ne quis mihi opponat locutiones bimembres ellipticas, membris per *τὲ* alteramque copulam iunctis, ubi vox quam sequitur *τὲ* in priori membro, in posteriori ad alteram copulam subaudienda est. Quarum locutionum ratio cum viros graece perdoctos passim fuderit, aliquot exempla rei ceteroqui perulgatissimae expromam. Plato T. XI. p. 8. Bip.

οօφιας τῆς γε σεαντοῦ καὶ τῶν νῦν ἀνθρώπων. Plena locutio est: *οօφιας τῆς τε σεαντοῦ καὶ τῆς τῶν νῦν ἀνθρώπων.* Ut multum falleretur, si quis copulam τὲ ad σεαντοῦ referens *praepositam voci suae* diceret. Itaque non opus erat, ut in Philemonis fragm. XI. v. 7. Brunckius alterum articulum insereret (not. p. 270.). Panyasis fragm. I. v. 4. ὅς τ' εὐ δαιτὶ καὶ ἐν πολέμῳ —. Quis hic tam parum sit λογικός, ut dicat τὲ pertinere ad ἐν δαιτὶ habeatque hoc pro exemplo copulae *praepositae?* Immo plena oratio est: ὅς τ' ἐν δαιτὶ καὶ ὁς ἐν πολέμῳ —. Eodem modo Aeschylus Prom. 489. sq. οἵτινες τε δεξοὶ φύσιν, εἰώνυμοι τε. pro καὶ οἵτινες εἰώνυμοι. Pindarus Nem. I. 46. εὐ τε παθεῖν καὶ ἀκούσαι. plene: εὐ τε παθεῖν καὶ εὐ ἀκούσαι. Plato T. XI. p. 55. ὅτι τε οἰσθα —, καὶ επιτετήδενκας —. plene: — καὶ ὅτι επιτετήδενκας. Aeschylus S. c. Th. 1075. sq. Br. ὥσπερ τε πόλες καὶ τὸ δίκαιον —. plene: — καὶ ὥσπερ τ. δ. Nullarum autem partium orationis frequentiores sunt huiusmodi ellipses, quam *praepositionum.* Plato T. V. p. 286. ἐν τε πλοίοις καὶ ναυοι. p. 293. ἐν τε — τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ ἄργεος. plene: καὶ ἐν ναυοι. ει: καὶ ἐκ τοῦ ὄστρεος. Add. not. p. 236.

ubi quod scripsi de Brunckio, fortasse scripsi paullo calidius. In Simonidis quidem loco vir celeberrimus verissime monuit copulam τὲ referendam esse ad vocem sequentem ideoque mutandum ordinem verborum: nam duo illa epitheta sunt unius eiusdemque ὄντος. Sed ubi de rebus agitur diversis, talis copulae positura talesque *praepositionum ellipses* toties occurunt, ut qui exemplorum huius idiomatis numerum iniire velit, non minus ineptus sit, quam qui instituat numerare arenas.]
τελευτὴν. v. *τέρμα.*
τέρμα, postremo. 164. [Jam Hoogeveenus ad Viger. p. 145. cum vulgari τέλος comparavit. Addo, item rarum, *τελευτὴν.* Pindarus Nem. XI. 21. καὶ τελευτὰν ἀπάντων γὰν ἐπιεσσόμενος.]

τιθένται, τίθεσθαι. 92.
τίνειν, τίνονθαι, τίννονθαι. 29. 248.
τρέπεσθαι ἐπὶ τι, πρὸς τι.
30.
τρίβειν. 33.
τροφὴ et *τρυφὴ* confusa. 157.
τρυφὴ. De quantitate h. v. 162.
Tyrtaeus. 63.

T.

ὑγεία, *ὑγλεία.* 324. 325. 326.
ὑπάγειν. 62.
ὑπερθεν s. genit. 237.

τέπερθεος. H. Stephanus Ind.
in Thes. P. II. c. 140. C.:
„Τέπερθεον, Quod est
supra nūmen divinum,
vel numinis voluntatem.“
nullo huius adiectivi au-
ctore citato. Robertus
Constantinus cum aliis
Lexicographis, item sine
auctore: „Τέπερθεον, ὁ πέρ
τὸ θεῖον, ἢ τὴν τοῦ θεοῦ
γνώμην, praeter numinis
voluntatem.“ Omnes se-
cuti sunt Hesychium aut
Suidam. Sed in Hesy-
chio recte monuit V. D.
pro *τέπερθεον* legendum
esse *ὑπὲρ θεόν*: eodem
modo in Suida cor-
rigendum est. Praeterea
in Demonactis versu, qui
est Brunckio in Mono-
stichis v. 202., cum pro
τέπερθεα e Stobaeo edi-
tum sit *ὑπὲρ θεού*, facile
intelligitur, fidem huius
adiectivi admodum du-
biam esse. Schneiderus
versum edidit turpiter hi-
antem: Θηντὸς περνων
μη φρόνει ὑπέρθεα.
ὑπερτερία. 53.

P.

φαίνειν. φανεῖη, φανῆη. 252
213.
Philemon. v. supra s. v. τι
φοῖνξ. 4. φοῖνξ an φοῖνξ
215. sq.

X.

χαιρήσις. 152.
χαιρόσις an graecum sit. 152
χαλκοθείς etc. 15.
χάριν ἔνεκα posita ἐκ πα-
τολλῆλον. 169. sq.
Chasmodiae osores. 108.
χέριψ. 66.
χωνεῖην, χρυσῆη. 215.
χωρίζειν. 9.
χωρίς. 9.

P.

ψυλρός. 11. sq.
ψυδρός. 11. sq.

Ω.

ω correptum. 152. 156.
ω et *ον* per synizesin coa-
lescent. 50.
ῳη. 131. 153.

Pag. 20. not. ad v. 218; lin. 2. πόν. leg. πνόνι

